گزارش کار ۳

نام دانشجو: سیدحسین علائی

استاد: جناب آقای علیرضا حیاتی بهادران

درس: آزمایشگاه شبکه های کامپیوتری

تایم کلاس: پنجشنبه ها ساعت ۹:۳۰ - ۸

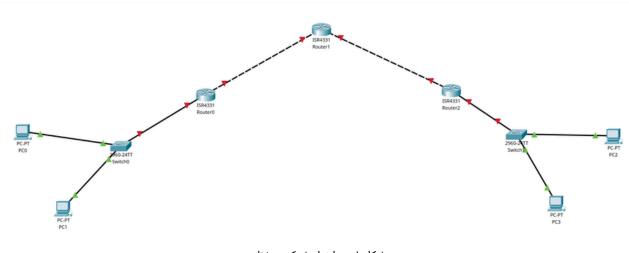
هدف آزمایش: کانفیگ کردن روتر و اختصاص دادن ip به آنها

ابزار آزمایش: ۳ عدد روتر، ۲ عدد سوییچ، ۴ عدد pc و کابل شبکه به تعداد لازم

شرح آزمایش:

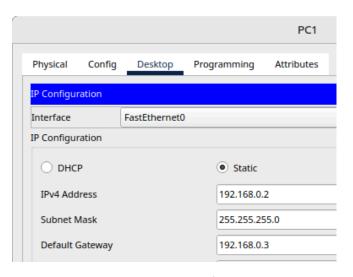
PC0

 ابتدا کامپیوترهای شبکه را به سوییچ مربوطه وصل میکنیم و سپس سوییچ ها را به روترها متصل میکنیم و روتر ها را به یکدیگر متصل میکنیم و ساختار شبکه ای که میخواهیم بسازیم را ایجاد میکنیم.

شکل ۱ - ساختار شبکه مدنظر

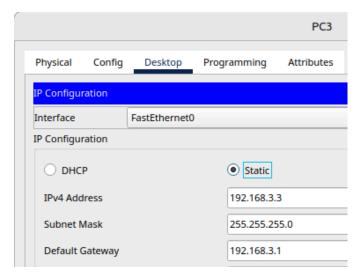
۲. در مرحله ی دوم به کامپیوتر ها ip و netmask مورد نظر را میدهیم.

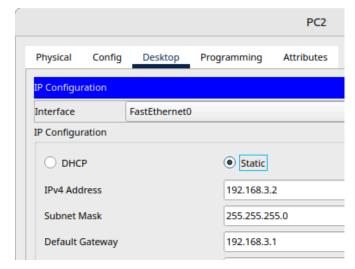

Physical Desktop Programming Attributes IP Configuration Interface FastEthernet0 IP Configuration ○ DHCP Static IPv4 Address 192.168.0.1 Subnet Mask 255.255.255.0 Default Gateway 192.168.0.3

شکل۳ - آی پی دادن به کامپیوتر دوم

شکل ۲ - آی پی دادن به کامپیوتر اول

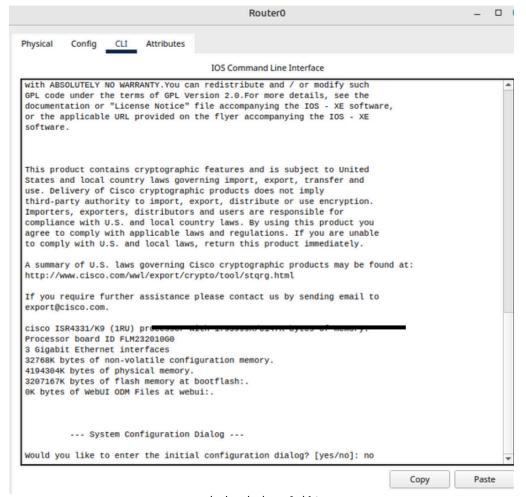

شکل ۵ - آی پی دادن به کامپیوتر چهارم

شکل ۴ - آی پی دادن به کامپیوتر سوم

۳. در مرحله ی سوم وارد CLl روترهای خود میشویم تا با استفاده از کامندلاین روترهای خود را کانفیگ کنیم.
 وقتی وارد CLl میشویم از ما سوال میپرسد که آیا مایل هستیم تنظیمات اولیه پایه ای انجام دهیم که رد میکنیم. کسانی که خیلی با دستورات روتر آشنا نیستند در این قسمت yes را انتخاب کنند.

شکل ۶ - تنظیمات پایه ای روتر

۴. زمانی که وارد روتر میشویم در حالت User EXEC هستیم و این حالت خیلی محدود است و فقط میتوانیم دستورات ساده مثل ping یا show بزنیم. در مرحله ی چهارم با استفاده از دستور enable وارد حالت تنظیمات مخصوص در مرحله ی چهارم با Privileged Exec Mode) میشویم تا به دستور های بیشتری دسترسی داشته باشیم.

Router>en	
Router>enable	
Router#	▼
	Copy

شكل ۷ - ورود به حالت Privileged Exec Mode

در مرحله ی پنجم با استفاده از دستور conf t وارد حالت پیکربندی جهانی
 (Global Configuration Mode) میشویم.
 یعنی جایی که میتوانیم تنظیمات اصلی و مهم رو روی روتر یا سوئیچ اعمال کنیم.

Router#conf Router#configure t Router#configure terminal		
Enter configuration commands, one per line. End with CNTL/Z. Router(config)#		•
	Сору	Paste

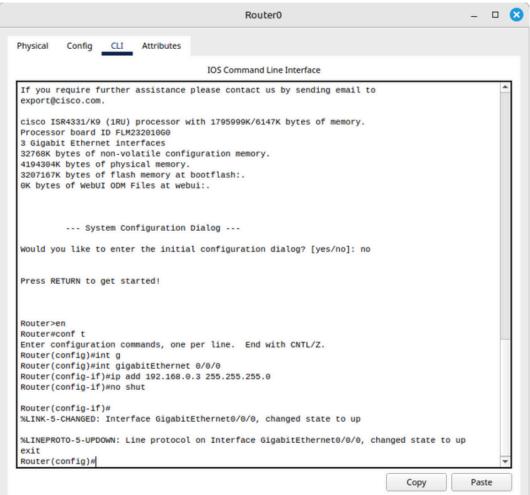
شکل ۸ - ورود به حالت Global Configuration Mode

۶. در مرحله ی ششم پورت مورد نظر روتر خود را انتخاب میکنیم و به آن ip مورد نظر خود همراه با netmask آن را میدهیم.

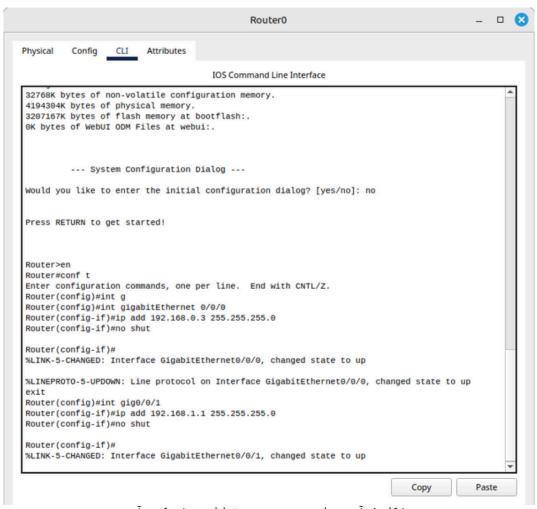
باید توجه کرد که پورت خود را به درستی انتخاب کنیم تا هر سمت روتر در رنج درست آیِ پی قرار بگیرد و دستگاه ها به درستی به یکدیگر متصل شوند.

همچنین پس از آی پی دادن به هر پورت باید آن پورت را روشن کنیم و این کار را با استفاده از دستور no shut انجام میدهیم.

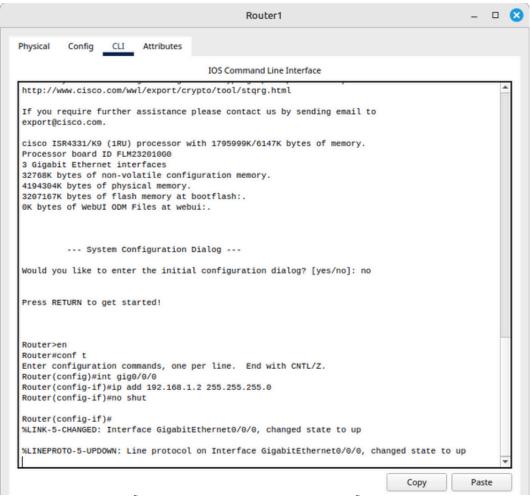
پس از آن با دستور exit دوباره وارد حالت پیکربندی جهانی میشویم و پورت بعدی را انتخاب میکنیم و به آن آی پی میدهیم.

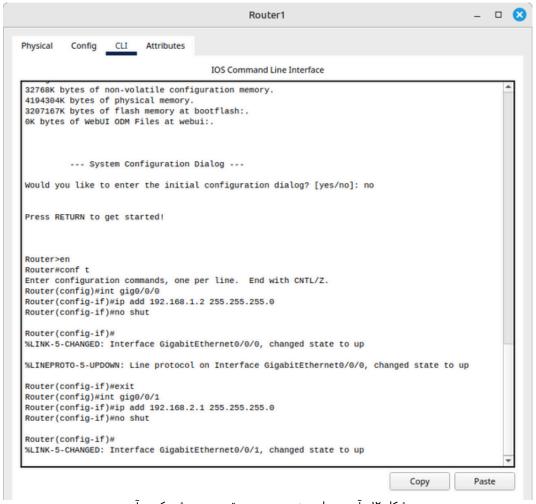
شکل ۹ - آی پی دادن به پورت اول روتر اول و روشن کردن آن

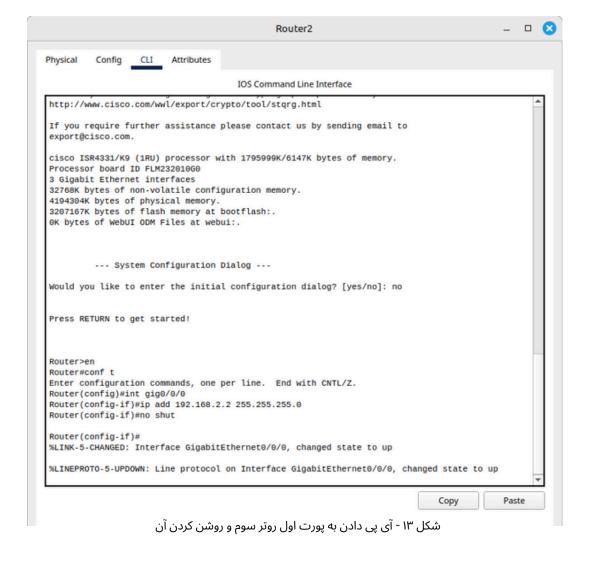
شکل ۱۰ - آی پی دادن به پورت دوم روتر اول و روشن کردن آن

شکل ۱۱ - آی پی دادن به پورت اول روتر دوم و روشن کردن آن

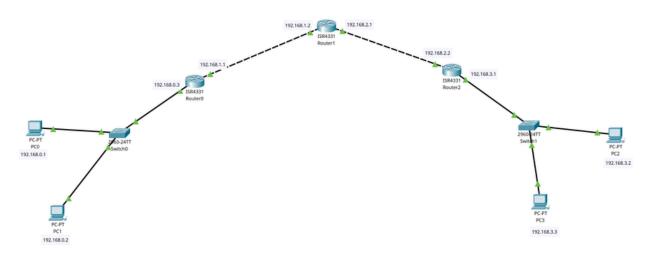

شکل ۱۲ - آی پی دادن به پورت دوم روتر دوم و روشن کردن آن

۷. اکنون همه ی دستگاه ها به هم متصل شده و همه ی روترها آیپی های موردنظر را دارند و در برنامه سیسکو میبینیم که همه ی کابل ها سبز شده اند.

شکل ۱۵ - ساختار شبکه پس از انمام کار

نتیحه گیری:

در نهایت با انجام این مراحل دیوایس های خود را با موفقیت به یکدیگر متصل کرده ایم اما همچنان امکان پینگ کردن کامیوتر از سوییچ دیگر وجود ندارد به دلیل اینکه شبکه ی خود را مسیربندی(routing) نکرده ایم.

این بدان معناست که اگر کامپبوتر هایی که در یک شبکه داخلی هستند(به یک سوییچ متصل هستند) یکدیگر را پینگ کنند عملیات موفقیت آمیز خواهد بود.

```
Cisco Packet Tracer PC Command Line 1.0
C:\>ping 192.168.0.2
Pinging 192.168.0.2 with 32 bytes of data:
Reply from 192.168.0.2: bytes=32 time<1ms TTL=128
Ping statistics for 192.168.0.2:
Packets: Sent = 4, Received = 4, Lost = 0 (0% loss),
Approximate round trip times in milli-seconds:
    Minimum = Oms, Maximum = Oms, Average = Oms
C:\>ping 192.168.3.2
Pinging 192.168.3.2 with 32 bytes of data:
Reply from 192.168.0.3: Destination host unreachable.
Ping statistics for 192.168.3.2:
    Packets: Sent = 4, Received = 0, Lost = 4 (100% loss),
```

شکل ۱۶ - پینگ کردن کامپیوتر ها